

Даниял кітабы — Сексен төртінші

Лаодикиялық адвентизмнің төрт ұрпағын ашып көрсету: Киелі кітаптық параллелизм мен пайғамбарлық сынақ арқылы жасалған сапар

Jeff Pippenger

2024-02-17

Ақиқат екі не үш куәгердің айғақтарымен бекітіледі, ал Езекиелдің сегізінші тарауындағы төрт жиренішті Лаодикеялық адвентизмнің төрт ұрпағы ретінде қолданудың бірнеше куәлігі бар. Алдыңғы мақалаларда Аян кітабының екінші және үшінші тарауларындағы жеті қауымның елшілер заманынан дүниенің ақырына дейінгі қазіргі Израилдің тарихын ғана емес, сонымен бірге Мұса заманынан Мәсіхтің заманына дейінгі ежелгі Израилдің тарихын да бейнелейтіні көрсетілген еді.

Ефес қауымы ертедегі мәсіхшілік қауымды да, сондай-ақ Мұсадан Билер дәуіріне дейінгі ежелгі Израилді де бейнеледі. Смирна қауымы шәкірттер заманынан бастап Рим императоры Константинге дейінгі қудалау кезеңін, сондай-ақ әркім өз көзіне дұрыс көрінгенін істеген Билер дәуірін де бейнеледі. Пергам қауымы Константиннен бастап 538 жылғы папалық билікке дейінгі ымыраласу кезеңін, сондай-ақ ежелгі Израил Құдайды қабылдамай, патша таңдаған және өзін қоршаған пұтқа табынушы патшалықтармен үнемі ымыраға келген кезеңді де бейнеледі. Езабел арқылы бейнеленген төртінші қауым — Тиатира — 538 жылдан 1798 жылға дейінгі папалық үстемдік кезеңін, сондай-ақ ежелгі Израилдің Бабылдағы жетпіс жылдық тұтқындығын да бейнеледі.

Сол төрт қауым сондай-ақ Адвентизмнің төрт ұрпағын бейнелейді және Езекиелдегі төрт жиренішті төрт ұрпаққа қолданудың куәлігін береді. 1863 жылғы бүлік көне Израилдің бірінші ұрпағымен, Наронның алтын бұзау туралы бүлігі арқылы көрсетілгендей, бейнеленді. Бірінші ұрпаққа Ефес қауымына берілген өсиет те кіреді; онда Құдай халқының алғашқы сүйіспеншілігін тастап кеткені және тәубеге келіп, алғашқы сүйіспеншілігіне қайта оралуы қажет екені айқындалады. 1863 жылы алғашқы сүйіспеншілік, Уильям Миллердің асыл тастары арқылы (іргетастық ақиқаттар, әсіресе «жеті уақыт») бейнеленгендей, шетке ысырылды, және Құдай халқына қайта оралуға кеңес берілді.

Дегенмен саған қарсы бір нәрсе бар: сен өзіңнің алғашқы сүйіспеншілігіңді тастап кеттің. Сондықтан қай жерден құлағаныңды есіңе ал да, тәубе ет, әрі алғашқы істеріңді істе; әйтпесе, егер тәубе етпесең, саған тез келіп, шамданыңды орнынан алып тастаймын. Аян 2:4, 5.

Миллериттер Еремия «мысқылдаушылар жиналысы» деп атаған жолдан тайған протестантизммен күресті және аянның келуін шыдамдылықпен күтті, өйткені ол келген кезде жалған болмайтын еді. «Мысқылдаушылар жиналысы» Яһуда пайғамбарына, Еробоғамның жалған құлшылығына қарсы әшкерелеуді жариялаған сол пайғамбарға, өтірік

айтқан кәрі пайғамбар арқылы бейнеленді.

Мен сенің істерінді, еңбегінді және төзімінді білемін; сондай-ақ жамандық істейтіндерге төзе алмайтыныңды; өздерін елшіміз деп атайтындарды сынап көріп, олай емес екендерін анықтап, оларды өтірікші деп тапқаныңды білемін. Сен көтеріп келдің, төзім көрсеттің, және Менің атым үшін еңбек еттің, әрі қажымадың. Аян 2:2, 3.

Смирнадағы екінші қауым ертедегі мәсіхшілік қауымдағы қудалау кезеңін бейнеледі; ол шынайы азап шегушілерден, сондай-ақ киелі себептерден төмен ниеттермен өз бастарына қудалау түсірген кейбіреулерден тұрды. Ол сондай-ақ ежелгі Израилдегі әркім өз көзіне дұрыс көрінгенін істеген Билер дәуірін де бейнеледі. 1888 жылы басталған бүлікшіл ұрпақ Пайғамбарлық Рухына, уақыттың таңдалған хабаршыларына және Киелі Рухқа қарсы қудалау кезеңін айқындады. Ол Лаодикеялық адвентизмнің ежелгі адамдары өз көздеріне дұрыс көрінгенін істеуді тандаған кезеңді енгізді; бұған Келлогг, Прескотт және Дэниэлл сияқты адамдар куә.

Сол кездегі аз ғана адал қалдық өздерін яһудиміз деп мәлімдеген, бірақ олай болмаған бір топпен өлімге бастар рухани шайқаста болуға тиіс еді. Басшылық орындарын иеленгендеріне қарамастан, олар Шайтанның мәжілісханасына жататын, мұны Уайт қарындастың кейбіреулердің “көктен қуылып шығарылған періштелердің” басшылығымен жүргенін көрсеткен куәлігі айғақтайды. Олар өздерін дана санады, бірақ ақымақ еді. Сол уақыт кезеңінде даналарға ешқандай айып тағылған жоқ, қайта өлімге дейін адал болуға жігерлендіру берілді. 1915 жылы Уайт қарындас айтқан ең соңғы сөздер: “Мен Кімге сенгенімді білемін”,— деген еді, өйткені ол өлімге дейін адал болды.

Мен сенің істерінді, қайғы-қасіретінді және кедейлігінді білемін, (бірақ сен байсың) әрі өздерін яһудилерміз деп айтып, олай емес, қайта шайтанның синагогасы болып табылатындардың Құдайға тіл тигізуін білемін. Сен тартатын нәрселердің ешқайсысынан қорықпа: міне, сынауларың үшін шайтан араларыңнан кейбіреулерінді түрмеге тастайды; және он күн бойы қайғы-қасірет көресіңдер: өлімге дейін адал бол, сонда Мен саған өмір тәжін беремін. Аян 2:9, 10.

Перғам шіркеуі император Константиннің заманында ақиқат пен адасудың, пұтқа табынушылық пен христиандықтың арасындағы ымыраны, сондай-ақ патшалар тарихы кезеңінде орын алған ежелгі Израилдің ымыраға келуін бейнеледі. Ол ақиқат пен адасудың араласуын бейнеледі, ал мұндай араласу тек адасуды ғана тудыра алады. Бұл 1919 жылғы Киелі кітап конференциясы арқылы бейнеленді; сол жерде «Мәсіхтің ілімі» атты кітаптың жарық көруіне жол ашылып, сол арқылы жолдан тайған протестантизмнің жалған ізгі хабарына неғұрлым жақынырақ келетін адвентистік хабарды қалыптастыру көзделді. Ақиқатқа қатысты ұлы ымыралар адвентизмнің үшінші ұрпағында орын алды.

Дәл сол ұрпақта, 1919 жылдан басталып, қауым Шіркеу Нұсқаулығын дүниеге әкелген ымыраға бара бастады. Дәл сол ұрпақта, 1919 жылдан басталып, қауым денсаулық сақтау мен дін салаларындағы мектептердің екеуінде де аккредиттеуді талап еткен ымыраға бара бастады. Дәл сол ұрпақта қазіргі католиктік негіздегі Киелі кітаптарға бетбұрыс басталды.

Дәл сол тарихта басшылықтың ашық түрде мәсіхшілікке қарсы болған режимдермен қарым-қатынастар орнатуға дайын болуы орын алды.

Бұл тәжірибе өз бастауын Азамат соғысы кезінде, Лаодикиялық басшылық Америка Құрама Штаттарының үкіметімен құқықтық қарым-қатынас орнатқан кезде алған еді; мұндағы мақсат — Америка тарихындағы ең қантөгісті соғысқа әскерге шақырылуға тиіс болған қауымдағы жас жігіттер үшін анағұрлым қолайлы нәтиже қамтамасыз ету болатын. Дәл осы нәрсе Бірінші дүниежүзілік соғыстың басында да қайталанды: Бас конференцияның президенті А. Г. Даниеллс Германия үкіметімен байланысқа түсіп, Германияның жас жігіттерді әскер қатарына шақырып, оларды әскери қызмет етуге, қару алып жүруге және сенбі күнін елемеуге мәжбүрлеуіне өз мақұлдауын берді. Даниеллстің сол әрекеті бөлінуге алып келді, соның нәтижесінде осы күнге дейін өмір сүріп келе жатқан Жетінші күн адвентистері Реформа қозғалысының түрлі тармақтары пайда болды.

Сол ымыраласу Гитлердің нацистік Германиясымен бірге жалғасты, одан кейін Кеңес Одағын құраған халықтармен де жалғасты, әрі бүгінгі күні де Қытай сияқты режимдерде сақталып отыр. Үшінші ұрпақтың мемлекет ісіне қатысты ымыраласуы Пергам шіркеуінде бейнеленген ежелгі Исаил патшалары мен Константиннің ымыраласуымен алдын ала типтелген еді. Сол кезең сондай-ақ Прескоттың «Мәсіхтің ілімі» еңбегінде көрсетілген жалған «бейбітшілік пен қауіпсіздік» Ізгі хабарымен оның шіркеулік басқару ісіндегі ымыраласуын да білдірді.

«Істеріңді де, қай жерде тұратыныңды да білемін: ол — Шайтанның тағы тұрған жер; сонда да сен Менің атымнан берік ұстап тұрсың және Менің сенімімнен бас тартпадың, тіпті араларыңда, Шайтан тұратын жерде, Менің адал куәгерім Антипас өлтірілген күндерде де. Бірақ саған қарсы азғана нәрсем бар: өйткені сенің аранда Балаққа Исаил ұлдарының алдына сүрінер тосқауыл қояды, пұттарға арнап шалынған құрбандықтарды жеуді және азғындық жасауды үйреткен Балағамның ілімін ұстанатындар бар. Аян 2:13, 14.»

Азғындық Бас конференцияның өздерін нацистік Германия және Кеңес Одағы тәрізді халықтармен, бұзылған үкіметтермен қажетті жұмыс қатынастарын сақтап қалу деген сылтаумен, бір арнаға түсірген іс-әрекетін айқындайды; сонымен бірге, өздері одақтасқан түрлі режимдерден қудалау көрген сол халықтардағы адалдарға көз жұма қарады. Пұттарға құрбандыққа шалынған ас Лаодикиялық адвентизмнің университеттерінде сол кезде берік орныққан, дінде де, денсаулық саласында да, жолдан тайған әдіснамалардың нұсқауларына бағынуға келіскен, жолдан тайған протестантизм мен католицизмнің жалған әдіснамасын білдірді.

Иса үшінші ұрпақтың ақырын оның басталуын қалай бейнелесе, дәл солай бейнеледі; өйткені Ол төртінші ұрпақтың келуін 1957 жылы жарық көрген *Questions on Doctrine* кітабының басылып шығуымен белгіледі. Бұл кітап ақиқат пен жолдан тайған протестантизм мен католицизмнің қате идеялары арасында бар құтқарылуға қатысты негізгі айырмашылықты толықтай теріске шығарды. Әрине, бұл кітапта бірнеше теріс ілім бар, бірақ, мәні жағынан, ол адамның Екінші Келуде ғажайып түрде өзгертілуінен бұрын

Мәсіхте жеңісті өмір сүруі мүмкін емес деп үйретеді. Бұл кітап жиырма бес ежелгі ақсақалдың күнге тағзым етуі тиіс болған ұрпақтың басталуын белгіледі. Жақында келетін жексенбілік заң кезінде Лаодикиялық Адвентистер шіркеуінің жексенбілік құлшылықты қабылдауына мүмкіндік беретін саяси және діни элементтер келіп жеткен еді.

Езекиелдегі төртінші жиіркеніш тоғызыншы тараудағы адал азшылық маңдайларына мөр алып жатқан сәтте, жоюшы періштелер өз істерін бастардың дәл алдында орын алады. Аян сегізінші тараудың бірінші аятында, алтыншы жылдың алтыншы айының бесінші күні басталады. Аян күнге табынушыларға үкім орындалудан бір күн бұрын басталады; бұл — папалық биліктің таңбасы, ал оның есімінің саны — «666».

Жүз қырық төрт мыңның мөрлену ісі 2001 жылғы 11 қыркүйекте Исламның үшінші қасіреті жүзеге асырған жердегі аңға жасалған шабуылмен басталды. Сол шабуыл халықтарды қаһарландырды және кейінгі жаңбырдың келгенін белгіледі. Бірақ кейінгі жаңбырды тек Адвентизмнің іргетастарына қайта жетектелетіндер ғана танып-білер еді; олар Исламның үш қасіреті іргетастық ақиқат екенін көрер еді. Сол мезетте Еремия “тыныштық” деп атайтын ескі соқпақтарға қайта жетектелгендер (яғни кейінгі жаңбырға) не үшінші қасіреттің кернейін тартатын сақшыларға айналар еді, не керней даусына құлақ асудан бас тартатындар болып, сол арқылы ескі соқпақтармен жүруден де бас тартар еді.

Содан кейін олар 1863 жылғы әкелерінің бүлігінің күнәсі арқылы сыналды. Дәл сол мезетте Мәсіхтің әділдігі туралы, яғни «ақиқаттағы сенім арқылы ақталу» деген хабар келді. Бұл Жоунс пен Ваггонердің Лаодикеяға арналған хабары еді, әрі ол үшінші қасіреттің Исламының нышаны болып табылатын «төрт желден» келген, Езекиелдің өлі, кеуіп қалған сүйектерге айтқан хабары болатын (босанып шығуға ұмтылған «ашулы ат»). Содан кейін сол аз ғана адал жандар 1888 жылғы әкелерінің бүлігінің күнәсі арқылы сыналды; сол кезде Аянның он сегізінші тарауындағы құдіретті періште Нью-Йорк қаласының зәулім ғимараттары құлатылған тұста көктен төмен түсті, әрі Аян 18-тарау, 1-ден 3-ке дейінгі аяттар орындалды.

Содан кейін олар кеш жаңбыр туралы хабардың айқындалуы арқылы сыналды. Кеш жаңбыр өткен дәуірлердегідей Құдай құдіретінің көрінісі ме еді, әлде Құдай құдіретінің көріністері тек өткен шақта ғана болды ма? Сол кезде аз ғана адалдар 1919 жылғы өз әкелерінің бүлігі арқылы сыналды. Сол аз ғана адалдардың осы үш сынақтан қалай өтетіні олардың маңдайларына Құдайдың мөрін алатын-алмайтынын, не Лаодикиялық Адвентизмнің жиырма бес ақсақалымен бірге күнге тағзым етіп тұрғандарын айқындайды.

Лаодикиялық адвентизмнің төрт буынының барлық бүліктері 2001 жылғы 11 қыркүйектен өзіне сәйкес келетін бейнесін табады. Ишая «шығыс желінің күні» деп атаған сол күн жүз қырық төрт мыңның мөрлену уақытының басталуын белгілейді, ал мөрлену уақыты — белгілі бір уақыт кезеңі. Кезеңнің соңы оның басталуымен бейнеленген, өйткені Иса әрдайым бір нәрсенің соңын сол нәрсенің басталуымен бейнелейді. Мөрлену үдерісінің соңғы қозғалыстарында кезеңнің басында бейнеленген сынақтар тағы да қайталанады.

2001 жылғы 11 қыркүйекте Езекиелдегі төрт жиіркенішті істермен және Аян кітабының екінші және үшінші тарауларындағы алғашқы төрт шіркеумен бейнеленген Лаодикиялық адвентизмнің бүлікшілері өте алмай қалған сынақтар келіп жетті; бұл Жетінші күн адвентистеріміз деп мойындайтындар үшін не аңның таңбасына, не Құдайдың мөріне алып баратын сыналу үдерісінің басталуын белгіледі.

Лаодикиялық адвентизмнің басшылығы өз өтіріктерінің арқанына шырмалып қалған, сондықтан Құдай күдіретінің бұрынғы реформаторлық қозғалыстарда, соның ішінде адвентизмді дүниеге әкелген реформалық қозғалыста көрініс тапқан құбылысының қайталануын олардың «тануы» іс жүзінде мүмкін емес. Ежелгі ақсақалдар Миллердің асыл тастары бейнелейтін ілімдерді жалған тиындармен және жалған асыл тастармен шашыратып, бүркемелеп тастады. King James Bible-дың қобдишасы ескірген тіл заманына ысырылып, оның орнына күнә адамының терминологиясымен берілген қазіргі тілдегі Киелі кітаптармен алмастырылды.

Ежелгі адамдардың қайсыбірі кейінгі жаңбыр туралы хабардың бейбітшілік пен амандық туралы хабар емес болуы мүмкін екенін қарастыруға дайын болғанның өзінде, Құдай күдіретінің өткен киелі тарихтардағы көріністері нақ сол жүз қырық төрт мыңның мөрленуін айқындайтынын олардың тануы іс жүзінде мүмкін болмас еді. Олардың мұны тануынан да қиынрағы — жүз қырық төрт мыңның мөрленуін ең тікелей айқындайтын киелі тарихтардың дәл Маллахия кітабының үшінші тарауын орындайтын киелі тарихтар екендігін ұғыну; өйткені Маллахия кітабының үшінші тарауы Келісімнің Хабаршысының кенеттен келуіне жол дайындайтын хабаршының әрдайым болатынын орнықтырады. Сол хабаршы өз тарихында, егер ол оның қызметі арқылы келмесе, жаңбыр болмайтынын тайсалмай жариялаған Илияс пайғамбар арқылы бейнеленді.

Езекиелдің жетпіс ақсақалы өздерінің Иеміздің ғибадатханасы екендігі туралы уәжінің негізсіз екенін және оның шын мәнінде жүзімдіктің жемісіне лайықты жеміс беретіндерге берілгені сияқты, өздері сыртта қалып бара жатқан халықтың талабы екенін мойындауды күлкілі деп табар еді. Үшінші Қасіреттің хабары, жолды дайындайтын хабаршы, жүзімдік туралы жыр — бұлардың бәрі де өздері сенім артқан салт-дәстүрлер мен әдет-ғұрыптарға қарсы куәлік етеді және кейінгі жаңбырды тануға дерлік еңсерілмес бөгет болып табылады.

Жүз қырық төрт мыңның мөрленуінің қорытындысы үшінші Қасіреттегі Исламның рөлін «таныдық» деп мәлімдегендерге қатысты сол бір сынақтардың өзін айқын көрсетеді. Миллериттер қозғалысын бастаған «білімнің артуы» 1798 жылы «жеті уақыттың» соңында басталды. Жүз қырық төрт мыңның қозғалысын бастаған «білімнің артуы» 1989 жылы нышаналық «жеті уақыттың» (жүз жиырма алты жылдың) соңында басталды. Үдей түскен сол жүз жиырма алты жылдық опасыздық барысында Лаодикеялық Адвентизм өзінің төртінші әрі соңғы ұрпағына жетті.

Ұлт не халық өздерінің сынақ мерзіміне берілген тостағанын үшінші және төртінші ұрпақта толтырады, ал сол уақыт енді келіп жетті. Хиддекел өзенімен бейнеленген Даниял кітабындағы «білімнің артуы» — бұл, сондай-ақ, сынақ мерзімі жабылардың дәл алдында

Иса Мәсіхтің Аян кітабының мөрі ашылған кезде артатын білім.

Даниял кітабының соңғы үш тарауын келесі мақалада қарастырамыз.

«Ұлы абыржу мен шатасушылық болатын күндер тез жақындап келеді. Періште киімін киген шайтан, мүмкін болса, тіпті таңдап алынғандардың өзін де алдайды. Құдайлар да көп, мырзалар да көп болады. Ілімнің әрбір желі соғып тұратын болады. “Өтірік аталатын ғылымға” ең жоғарғы құрмет көрсеткендер сол кезде жетекші болмайды. Ақылға, данышпандыққа не дарынға сенгендер сол кезде саптың басында тұрмайды. Олар нұрмен қатар жүрмеді. Өзін сенімсіз етіп көрсеткендерге сол кезде отар тапсырылмайды. Соңғы салтанатты істе ұлы адамдардың азы ғана қатысады. Олар өздеріне жеткілікті, Құдайдан тәуелсіз, сондықтан Ол оларды пайдалана алмайды. Жаратқан Иеде адал қызметшілер бар; олар сілкіну мен сыналу уақытында көзге айқын көрінеді. Қазір жасырын тұрған қымбат жандар бар, олар Бағалға тізе бүккен жоқ. Сендерге топтаса жарқырап төгілген нұр оларға түскен жоқ. Бірақ дөрекі әрі тартымсыз сыртқы көріністің астынан шынайы мәсіхшілік мінездің кіршіксіз жарқырауы ашылуы мүмкін. Күндіз біз көкке қараймыз, бірақ жұлдыздарды көрмейміз. Олар сол жерде, аспан кеңістігінде орнығып тұр, бірақ көз оларды ажырата алмайды. Түнде біз олардың шынайы жарқылын көреміз». Testimonies, 5-том, 80, 81.